

עפ"ג 60579/09/14 - אדם סייאד נגד מדינת ישראל, פרקליטות מחוז ירושלים, פלילי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
בפני סגן הנשיא, כב' השופט משה דרורי

01 פברואר 2015

עפ"ג 60579-09-14 סייאד(אחר/נוסף) נ' מדינת ישראל

המערער	אדם סייאד ע"י ב"כ עו"ד נמיר אדלבי
נגד המשיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אביה גליקסברג-בניטה פרקליטות מחוז ירושלים, פלילי

החלטה

1. בפנינו ערעור על גזר דינו של בית-המשפט השלום בירושלים (כב' השופטת חנה מרים לומפ) מיום יז אב תשע"ד (13.8.14) בת"פ 40765-09-13, שבו הושת על המערער עונש מאסר של 11 חודשים בניכוי ימי מעצרו, וכן מאסרים על תנאי ופיצוי לבעל הרכב.
2. הערעור הינו על מרכיב המאסר בפועל, כאשר הסנגור מבקש כי העונש יהיה מאסר בעבודות שירות.
3. המערער הורשע בעקבות הסדר טיעון בכתב-אישום מתוקן בעבירות אלה: גניבת רכב; החזקת כלי פריצה לרכב; נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח.
4. הנתונים העובדתיים העולים מכתב-האישום בהם הודה הנאשם הם אלה: ביום 20.9.13 גנב המערער רכב בכך ששבר את חלון הרכב, שבר את מערכת ההתנעה של הרכב והניע את הרכב באמצעות מחשב רכב ומברג. המערער נהג ברכב עד למחסום קלנדיה. כאשר הוא הבחין במחסום עצר את הרכב והתחיל לנוס, עד שנעצר ע"י שוטרים. בנסיבות אלה, הוא אף נהג ברכב מאז גניבתו ועד למחסום, ללא רישיון וללא ביטוח.
5. ביהמ"ש קמא בגזר-הדין, בהתבססו על פסיקה מפורטת בפסקה 15 לגזר הדין, קובע את מתחם

העונש ההולם ל-10-30 חודשי מאסר.

6. בהתחשב בתסקיר שהמליץ על מאסר בעבודות שירות, בגילו הצעיר של המערער, בעברו הפלילי הנקי, במעצר שהיה ומעצר הבית, קבע ביהמ"ש קמא כי העונש יהיה בתחתית המתחם, דהיינו 11 חודשי מאסר.

7. ב"כ המערער, עו"ד אדלבי, סבור כי במקרה שבפנינו יש מקום לסטות מן המתחם לעבר עבודות שירות. שאלנו את הסנגור והוא הסביר כי איננו חולק על המתחם עצמו, שבסיסו הוא עשרה חודשי מאסר בפועל.

8. פרשנותו של הסנגור לעניין סעיף 40 לחוק העונשין בעניין השיקום היא פרשנות רחבה, אך לטעמנו אין לה תחולה במקרה שלנו.

9. אומנם תסקיר שירות המבחן ממליץ, לבסוף, על מאסר בעבודות שירות, אך לאורך התסקיר מודגש כי יש למערער נתוני יסוד אשר יכולים לגרום לביצוע עבירות נוספות, וזאת על-רקע ילדותי, שיקול דעת לא בשל, ופער בין הצורך לתפקד לבין הקשיים הרגשיים. לכן, החשש הוא כי המערער יבצע עבירות דומות, כדרך לפיצוי או לביטוי תסכול באופן לא מותאם. את העבירה הנוכחית הוא ביצע מטעמים כלכליים, בשל המצב הכלכלי הקשה של המשפחה. אכן, צודק הסנגור כי מדובר באירוע ראשון, ועד לגיל 22 תפקד המערער באופן נורמטיבי. אולם - וזה תפקידו ומטרתו של תיקון 113 לחוק העונשין - יש להסתכל על התמונה הכוללת, כאשר תחילתה היא בסעיף 40 לחוק האמור, הקובע כי העיקרון המנחה בענישה הוא ההלימה.

10. מאחר וגם הסנגור מסכים שלא הייתה פעולת שיקום יוצאת דופן אלא רק נכונות עקרונית לשיקום, סבורים אנו כי נהג בית-משפט קמא בדין בכך שיישם את העיקרון הגלום בסעיף 40, בכך שהטיל על המערער עונש מתאים שהוא בתחתית מתחם הענישה, דהיינו: 11 חודשי מאסר, כאשר המתחם הוא, כאמור, בין 10 לבין 30 חודשי מאסר.

11. לאור האמור לעיל, לא ראינו מקום להתערב בגזר דינו המדוד והשקול של בית-משפט קמא.

12. המערער יתייצב לריצוי העונש ביום 1.3.15 עד שעה 10:00 בבית המעצר ניצן, יחד עם תעודה מזהה ופסק דין זה. תקופת הזמן מהיום ועד מועד כניסתו למאסר תנוצל על-ידי הסנגור לעניין פניה לשב"ס לצורך שיבוצו.

ניתנה היום, י"ב שבט תשע"ה, 01 פברואר 2015, בהעדר הצדדים.

עודד שחם, שופט

משה דרורי, סגן
נשיא

דוד חשין, נשיא